

องค์ความรู้จากผู้ผ่านการบำบัด “สุขเพราะเปลี่ยน”

หลักการและเหตุผล :

ปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ในงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ มาให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างกัน สามารถนำไปใช้พัฒนางานให้สัมฤทธิ์ผล

เพื่อนำองค์ความรู้มาเป็นต้นแบบให้กับกลุ่มเสี่ยงหรือผู้เสพยา ได้ตระหนักรู้ ทีมผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิด จังหวัดสมุทรสงคราม จึงได้ดำเนินการลงพื้นที่เพื่อจัดการความรู้จากผู้เคยติดยาฯ และผ่านการบำบัดที่กลับตัว กลับใจ และประกอบอาชีพสร้างรายได้ทำให้ “ครอบครัวมีความสุข” ด้วยการส่งเสริมจากกองทุนแม่ของแผ่นดิน และการสนับสนุนเงินทุนจากสำนักงาน ป.ป.ส. ภาค ๗

ประวัติและเหตุการณ์ :

นายบัณฑิต กัลปาลี อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๘๗/๔ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลสวนหลวง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วุฒิมัธยมศึกษา ป.๖ ปัจจุบันประกอบอาชีพการประมงและรับจ้างทั่วไป สถานภาพสมรส มีบุตรชาย ๑ คน อายุ ๑๔ ปี

เหตุการณ์ที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เริ่มตั้งแต่อายุ ๒๒ ปี เดินทางไปทำงานก่อสร้างกับพี่ชายที่กรุงเทพฯ (พี่ชายเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง) ทำให้รู้จักคนงานที่พี่ชายจ้างมาหลายคนทั้งชายและหญิง มีคนงานผู้ชายคนหนึ่ง แนะนำให้ลองเสพยาบ้า เพื่อช่วยให้เราขยัน ทำงานได้ทน ไม่รู้สึกเหนื่อย หลังจากนั้นก็ลองทำมาเรื่อย ๆ โดยเขาแบ่งปันให้เสพ จนกระทั่งรู้สึกขาดมันไม่ได้ต้องซื้อเสพเอง เป็นอย่างนี้ประมาณ ๑ ปี ก็เดินทางกลับมาอยู่ บ้าน (ม. ๑๐ ต.สวนหลวง) และติดยาบ้ามากกว่าเดิม เนื่องจากมาคบกับเพื่อน ๆ ที่ติดยาบ้า เจอสังคมคนเสพยา โดยไม่ต้องซื้อเอง เพราะเพื่อนจะแบ่งให้ เช่น ไปหาซื้อ ๕ เม็ด เพื่อนแบ่งให้ ๑ เม็ด แต่ที่เพื่อนแบ่งให้ไม่พอกับ ความต้องการของเรา จึงต้องหางานทำโดยการไปทำงานก่อสร้างกับพี่ชาย ที่อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี และ ครั้งนี้ก็บังเอิญได้งานดี เนื่องจากหาซื้อได้ง่ายกว่าเดิม ทำงานมีรายได้วันละ ๑๘๐ บาท ซื้อยาบ้าเม็ดละ ๕๐ บาท (เสพวันละ ๒ เม็ด) เพื่อช่วยให้ขยัน ไม่เหนื่อย ไม่ร้อน ซึ่งทำงานครั้งนี้ก็ไม่มีเงินเก็บออม ทำให้ไปใช้ไปไม่มีความคิด ที่จะเก็บเงินไว้ใช้วันหน้า เมื่องานรับเหมาก่อสร้างที่อำเภอปากท่อเสร็จสิ้นแล้ว ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็เดินทางไปทำงาน ก่อสร้างที่อำเภอหัวหิน (พี่สาวเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง) แต่การเสพยาฯ ลดลงเนื่องจากหาซื้อยาก และเป็น ช่วงรัฐบาลปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง ในครั้งนี้สามารถบังคับตัวเองไม่ให้เสพยา จนถึงหยุดยาได้ ประมาณ ๒ ปีเศษ ทำงานและมีเงินเก็บออมบ้าง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เดินทางกลับมาบ้าน และแต่งงานมีครอบครัว มีบุตรชาย ๑ คน ภรรยาทำงานที่โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์ รายได้เดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ส่วนผมประกอบอาชีพ การ ประมง ตกกุ้ง ตกปลา และรับจ้างทั่วไป แต่รายได้ก็ไม่เพียงพอ เพราะ “ผมติดมันอีกแล้ว” ครั้งนี้หนักมาก ๆ เสพ ยาวันละ ๗ เม็ด เม็ดละ ๓๐๐ บาท ที่เป็นขนาดนี้ก็เพราะใจไม่หนักแน่น พบเพื่อนเก่า ๆ ที่ยังเสพ และสังคมเดิม ๆ มีรายได้มาเท่าไรก็ไม่เพียงพอ ถึงแม้ว่าจะแบ่งรายได้เป็น ๓ ส่วนก็ตาม (ส่วนที่ ๑ เป็นทุนซ่อมแซม ซื้อ อุปกรณ์การประมง ส่วนที่ ๒ ให้ครอบครัว และส่วนที่ ๓ ใช้จ่ายส่วนตัว) ครอบครัวแตกแยก ไม่มีความสุข มี หนี้สินนอกระบบ หนี้สินกองทุนหมู่บ้านฯ จนกระทั่ง.....ไม่มีเงินซื้อยามาเสพ ทำให้ลุกขึ้นไปไหนมาไหนไม่ได้ ร่างกายทรุดโทรมมีโรคประจำตัว (หมอนรองกระดูกอักเสบ) จึงคิดว่า ถ้ายังต้องพึ่งยา แล้วเราจะมีชีวิตรอด ได้อย่างไร ครอบครัว ภรรยาและบุตรจะอยู่อย่างไร จึงพยายามลดปริมาณที่เสพลงเรื่อย ๆ (แต่ยังหยุดไม่ได้) จากนั้นเดินทางไปทำงานและตำรวจตั้งด่าน จึงตรวจพบว่าปัสสาวะสีม่วง จึงสมัครใจเข้าค่ายบำบัด (วัดบางแก้ว อ.เมืองฯ) และปฏิบัติตัวตามกฎหมาย กติกาที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

หลังจากออกจากค่ายบำบัด ประกอบอาชีพการประมง (ตกกุ้ง ตกปลา) เหมือนเดิม วันหนึ่ง ดูโทรทัศน์ รายการเดินหน้าประเทศไทย ตอนทุนประกอบอาชีพ จึงไปติดต่อที่อำเภอเพื่อขอความช่วยเหลือ โดยสำนักงาน พัฒนาชุมชนอำเภออัมพวา และคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินอำเภออัมพวา ได้เสนอโครงการ ทุนส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ผ่านการบำบัด ไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค ๗ (ป.ป.ส.ภาค ๗) ได้รับ เงินสดจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท มาเป็นทุนตั้งต้นในการประกอบอาชีพ โดยจัดซื้ออุปกรณ์ เช่น เรือ เบ็ดตกกุ้ง ตกปลา ตะเกียงแก๊ส และเครื่องตัดหญ้าแบบสะพาย (รับจ้างตัดหญ้า) ทำให้มีอาชีพ มีรายได้ ทุกคนในบ้านมีรอยยิ้ม แต่ครอบครัวมีความสุข และสังคม/ชุมชนยอมรับ ปัจจุบันยังมีหนี้สิน ไม่มีเงินเก็บออม และยังขาดอุปกรณ์ ในการประกอบอาชีพประมง เนื่องจากของเดิมชำรุดทรุดโทรมแล้ว

- สาเหตุที่เสีย : ๑. อยากลอง
๒. เพราะใจไม่หนักแน่น
๓. ความเชื่อว่า “ดี สามารถช่วยเราได้”

- เลิกได้เพราะ : ๑. ตระหนักได้ว่า ยาเสพติดไม่ดี ไม่ได้ช่วยให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงไม่ต้องพึ่งยาเสพติด
ในประกอบอาชีพ เพื่อการดำรงชีวิต
๒. กำลังใจจากคนรอบข้าง และการให้โอกาส
๓. ความรัก รักตัวเอง และรักครอบครัว

- สิ่งที่ต้องการเร่งด่วน : อุปกรณ์ประกอบอาชีพประมง (ตกกุ้ง ตกปลา) เพื่อทดแทนของเดิมที่ชำรุดทรุดโทรม
- ประกอบด้วย ๑. ตะคัตตักปลา จำนวน ๑ ปาก ๆ ละ ๔๐๐ - ๗๐๐ บาท
๒. กระชังใส่ปลา จำนวน ๒ อัน ๆ ละ ๑,๗๐๐ บาท
๓. คันเป็ดพร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๕ คัน ๆ ละ ๘๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท
๔. ตะเกียงแก๊ส จำนวน ๑ ใบ ๆ ละ ๑,๕๐๐ บาท

สิ่งที่ฝัน : หมดหนี้ และมีเงินออม

อยากฝากอะไรกับสังคม : ทุกคนมีดีอยู่ในตัว ทุกคนมีทางเลือก แต่ขอให้เลือกทำดีไว้สำคัญที่สุด และหาก
ผิดพลาดหรือพลาดพลั้งไปแล้ว อย่าโทษคนอื่นหรือสังคม เพราะจริง ๆ แล้วอยู่ที่ตัวเราเอง และการได้รับโอกาส
ถือว่าได้รับรางวัล

● ข้อเสนอแนะของทีมผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิดจากการถอดความรู้ในครั้งนี้

๑. ปรีกษาเรื่องเงินกองทุนชุมชน กับผู้ใหญ่บ้าน เพื่อขอสนับสนุนเงินทุน
๒. เปิดบัญชีออมทรัพย์ ฝากเงินทุกครั้งที่มีรายได้ ครั้งละ ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท (หากเหลือมากก็ฝากเพิ่มได้)
๓. ช่วยหาแหล่งเงินทุนโดยไม่คิดดอกเบี้ย

● บทบาทของทีมผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิด

๑. ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ “สุขเพราะเปลี่ยน” ในระบบออนไลน์ เพื่อเป็นความรู้ เป็นต้นแบบ
หรือเป็นแนวทางการป้องกันให้กับบุคคลที่สนใจโดยทั่วไป
๒. ให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น โดยการส่งเสริม/สนับสนุนให้ครอบครัวมีอาชีพ มีรายได้เพิ่ม ดังนี้
  - หางานให้รับจ้างตัดหญ้าในพื้นที่
  - ภรรยา และบุตร มีรายได้เสริมจากการรับจ้างประกอบอาหาร การจัดสถานที่ และการทำความสะอาด
สะอาดสถานที่ฝึกอบรม/ประชุมในหมู่บ้าน
๓. สอนการจัดทำบัญชีครัวเรือน

ผู้ให้ข้อมูล : นายบัณฑิต กัลปาลี

ผู้รวบรวม : ทีมผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิด จ.สมุทรสงคราม

ภาพประกอบการลงพื้นที่ และการสนับสนุนในเบื้องต้น
โดยทีมผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิดจังหวัดสมุทรสงคราม

